

[Ministeren for skatter og afgifter]

drejer sig om en generel skærpelse af kontrollen med tredjelandstransporter, og han afviser, at der skulle være nogen sammenhæng med vejafgiftsproblemet.

Jeg stiller mig skeptisk over for denne forklaring og vil fortsat nøje følge udviklingen i sagen.

Spm. nr. S 607

Til *ministeren for skatter og afgifter* (28/1 86) af:

Sønderby (V):

»Hvilke forhandlinger har været ført, efter at Nordisk Råds trafikudvalg i juni 1985 vedtog enstemmigt at foretage en fornyet henvendelse til ministerrådet om nye forhandlinger for at få en løsning på lastbilafgiftskrigen, og hvad er der i øvrigt kommet ud af drøftelserne med nordmændene vedrørende den gensidige afgiftsfritagelse for lastbilkørslen i de to lande?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen til spørgsmål nr. S 606 af 28. januar 1986.

Svar (10/2 86):**Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):**

1. I fortsættelse af de forhandlinger, der tidligere har været ført, fremsatte jeg i august 1985 over for den norske finansminister et forslag til løsning på vejafgiftsproblemet. Hovedindholdet i mit forslag er, at den bilaterale trafik – dvs. kørsel fra et sted i Danmark til et sted i Norge eller omvendt – helt skal fritages for vejafgifter både i Danmark og i Norge. Hverken danske eller norske lastvogne i bilateral trafik skal således betale vejafgift, men danske lastvogne skal dog stadig svare vægtafgift og forsikringsafgift til den danske stat også ved kørsel i Norge. Herved bevares den afgiftsmæssige konkurrencefordel, som norske vognmænd hidtil har haft, idet man ikke i Norge har vægtafgift og forsikringsafgift. Samtidig ville man ved at reducere transportomkostningerne forbedre konkurrenceevnen for erhvervslivet i de to lande. Jeg gav i samme forbindelse tilsagn om fuld afgiftsfrihed for den meget betydelige norske transittrafik gennem Danmark, såfremt man fra norsk side kan tilslut-

te sig forslaget om gensidig afgiftsfrihed for den bilaterale trafik.

Dette forslag er i første omgang blevet afvist fra norsk side, idet den norske finansminister over for mig har anført, at forslaget vil forværre konkurrencesituationen for det norske transporterhverv. Jeg er ikke enig i denne vurdering. Mit forslag tager netop sigte på ikke at berøre den afgiftsmæssige konkurrencefordel for de norske vognmænd, samtidig med at de meget tyngende vejafgifter bliver afskaffet til gavn for begge parter.

2. Den norske finansminister bebudede den 25. oktober 1985, at han ville stille forslag i Stortinget om, at norske vognmænd af staten får dækket den vejafgift, de betaler i Danmark. Midlerne skal tages fra den til lægsafgift, som danske vognmænd siden juli 1985 har betalt ved kørsel i Norge. Jeg har over for den norske finansminister udtrykt den største beklagelse over dette skridt. Forslaget blev vedtaget den 6. december 1985, og det er herefter i realiteten de danske vognmænd, der betaler de norske vognmænds slid på de danske veje.

3. Det norske toldvæsen har fra den 15. november 1985 iværksat en skærpet kontrol med specielt danske køretøjer med hensyn til overholdelse af reglerne for tredjelandstransport. Dette førte i december 1985 til tilbageholdelse af to danske lastvogne ved den norske grænse med en efterfølgende officiel dansk protest.

4. Under mine seneste drøftelser med den norske finansminister nævnte denne muligheden for, at der kunne etableres en kvotaordning for lastvognstrafikken mellem Norge og Danmark i lighed med den, der eksisterer mellem Norge og Vesttyskland. Disse to lande har indgået en aftale om kvotaregulering af lastvognstrafikken, men efter hvad der er oplyst over for mig, er kvoterne sat så højt, at lastvognstrafikken mellem de to lande i realiteten er fri. Samtidig har Norge og Vesttyskland indgået en aftale om gensidig afgiftsfritagelse, således at vesttyske lastvogne nu uden reel kvotaregulering og uden at betale vejafgift frit kan køre i Norge. Ved samme lejlighed nævnte jeg muligheden for, at man kunne forlænge den strækning, der kan køres afgiftsfrit (i øjeblikket 30 km i begge lande).